

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în săptămânul.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

N-rii de Duminică 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din arară
și la dd. colectori.

ADMINISTRAȚIUNEA PENTRU BRAȘOV

administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 80 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Adreșele abona-
mentelor și inserțiilor sunt
a se păstra înaintea.

Nr. 116.

Brașov, Vineri, 26 Mai (7 Iunie)

1895.

Ardélul, câmp de luptă.

Brașov, 25 Mai v. 1895

Nu departe de noi, în Odorheiul
sécuesc, și-a serbat alaltă-eri „Kul-
turegylet”-ul ardelenesc jubileul său
de 40 de ani, ținându-și adunarea sa
generală anuală.

Acastă adunare, presidată de
cunoscutul româno-fag conte Gabriel
Bethlen, fostul fișpan, ne oferă unele
momente caracteristice, asupra cărora
trebuie să atragem atențiunea ceti-
torilor noștri.

Când am ȳis „Kulturegylet”,
am ȳis tot și scim cu cine avem
de-a face. Dér este de interes a vedé,
cum un conte Apponyi, care se po-
séză ca om al progresului și ca cam-
pion al libertății, se incurcă într’o
sofistică abominabilă, ca să ia în apé-
rare tendințele agresive șoviniste ale
acestei societăți, îndreptate în con-
tra existenței și a dezvoltării națio-
nale a Românilor din Ardeal.

Cu mare căldură și cu multă elo-
cuență a desfășurat contele Apponyi
în vorbirea sa menirea rasei ma-
ghiare ca individualitate națională.

„Acea națiune”, ȳise el, „care
nu-și dezvoltă, nu-și apără și nu-și
aduce la valóre individualitatea ei,
scurtéză prin această omenirea, căci
lasă să se pérda un tezaur, ce
i l’a incredințat prevedința”.

Ce frumoșe cuvinte, ce mare
adevér se exprimă în ele! Cu cât
avént a tâlmăcit Apponyi pe basa
lor sânta iubire, ce trebuie să lege
pe toți Ungurii de națiunea lor, de
libertatea și independența lor, dela
care atérnă dezvoltarea individuali-
tății lor naționale.

Dér a trecut și la unitatea na-
țională și aici s’a întêmplat ceea ce
nu se putea evita: a descoperit de-
odată, că în această țéră mai trăescce
și un alt popor și că pentru susține-
rea unității naționale, acestui po-
por nu-i este iertat să-și dezvolté,

să-și apere și să-și aducă la valóre
tesaurul, cu care l’a dotat prove-
dința, individualitatea sa națională.

Ce contrast al ideilor și al prin-
cipielor! Colo el ridică până în ceriu
iubirea cătră națiunea sa și caută
să scuse chiar și șovinismul ei es-
centric, ȳicând, că provine din sim-
țul, ce-l produce iubirea națiunei cu
o „exclusivitate potențată”; ici el
nu vré să scie nici de iubirea, ce
légă ginte românescă cu însușiri
de caracter comune, ce-i impriméză
individualitatea ei națională, nu vré
să scie nici de menirea acestui po-
por, de a-și păstra tesaurul, ce l’a
incredințat prevedința în concertul
omenirei, ci cunósce numai un rol
al lui: de a servi ca material pentru
întărirea tipului și caracterului ma-
ghiar al statului.

Apponyi citéză faptul, că pe te-
ritoriul statului ungar sunt mai multe
școle române, decât în regatul ro-
mân; dér în loc să tragă de aici
consecența, singur îndreptătită, că
Românii au prin urmare dreptul și
menirea, de a-și păstra și desvolta
individualitatea lor națională în acest
stat, el vine și pune drug la pórtă
libertății lor, ȳicând, că unitatea na-
țională maghiară nu le értă să se
bucure, decât numai de libertatea,
ce se póte resfrânge asupra lor din
individualitatea națională a Maghia-
rilor.

Și ca să illustreze și mai mult
libertatea, de care vré să facă păr-
tașe rassele nemaghiare, Apponyi
arată, că unitatea națională trebuie
să și-o cucerescă Ungurii pas de pas,
lucrând mână în mână societatea
maghiară cu statul. Va să ȳică luptă
pe viétă, pe mórte. Și contra cui?
Contra noastră, pentru nimicirea in-
dividualității noastre naționale.

Apponyi se tânguesce, că „Kul-
turegylet”-ul și-a adunat până acuma
numai o avere de 1,168.000 fl. și
întrebă cu indignare: „Nu scie so-

cietatea maghiară, că Ardélul este
câmpul de luptă, pe care trebuie să
dăm bătălia decisivă pentru viito-
rul nostru național?”

Aceste sunt cuvinte la înțeles.
Tot, ce li-a premers: declararea, că
rassa maghiară nu vré să absorbă
elemente străine, că vré să-și eser-
citeze și asigure egemonia cu mij-
lόμεle libertății, sunt numai frase și
vorbe góle. Adevérul este: lupta pe
viétă, pe mórte, ce ni-se anunță, și
la care noi, carî ne iubim cu ace-
eași tăriă națiunea și individualitatea
ei, trebuie să stăm pregătiți.

CRONICA POLITICĂ.

— 25 Mai.

După cum se anunță din Roma, Papa
a hotărît să conferescă în consistorul, ce
se va ținé în Septembrie a. o., *pálăria de*
cardinal nunciilor din Viena, Paris, Madrid
și din Lissabona. Prin urmare se confirmă
scierea, că și nunciul apostolic din Viena
Msgr. *Agliardi* va fi numit cardinal.

In 4 Iunie n. s’a desvélit în Magenta
statua lui Mac Mahon. De față era minist-
rul italian de rășboiu *Mocen*, o deputații
militară francesă între carî și generalul
Vaulgrenaud, apoi prefectul, primarii din
Milan și Magenta și veteranii acelu regim-
et, carî au luat parte la lupta dela Ma-
genta. După sêvêșirea serviciului divin,
statua s’a desvélit între bubuituri de tunuri.
Ministrul de rășboiu italian pronunță apoi
un discurs în numele regelui, a guvernului
și armatei, în care ȳise, că *Italia nu va*
uita nicî-odată ajutorul, ce l’a dat marinimósa
națiune francesă națiunei italiene în lupta
pentru libertate și independență. Salută pe
Francia și armata ei, care adeseori a fost
companiona glorióșă a armatei italiene, și
rógă delegația francesă, să tâlmăcescă no-
bilei națiunii francesce *amicitia Italiei* și să
asigure pe Francesi, că armata italiană
nicî-odată nu va uita figura viteză a lui
Mac Mahon. Generalul *Vaul renaud* făcú isto-
ricul cariere glorióșe a lui Mac Mahon și se

provocă la acea manifestare a simpatiei,
de care s’au împărtășit Francesii la sosirea
lor în Milan din partea poporațiunei, și es-
primă dorința, ca popórele francesce și ita-
liane să fiă strînse prin sentimentele fră-
tesce. Generalul multămi apoi regelui Um-
berto și guvernului italian pentru ridicarea
statuei lui Mac Mahon și salută Italia și
armata ei.

Este sciut, că Armenii și Kurzii, carî
stau sub suzeranitate otomană, s’au revol-
tat încă în tótna anului trecut în Asia
mică, fiind-că nu voiau să plătescă contri-
buția, ce li-s’a impus. Pentru înfrânarea re-
voltanților, looșitótorul otoman a trimis cete
de oștirea, carî întimpinând opoșiția, numai
după vârsări de sânge au putut să desar-
meze pe résculați. Se mai scie, că arma-
tele turcesce au comis crudelități și invi-
nit a fost consulul engles, pe care guver-
natorul otoman din Sassuu și Munchi l’a
acusat, că a pricinuit omoruri în masă, fă-
cându-l rêsponsabil pentru urmări. Când
s’a restabilit încóțva ordinea în Asia-mică,
Englesii au început să agite Europa, au ȳi-
nut meetinguri, au schimbato note, presen-
tând lucrul astfel, că Turcii au măcelărit
pe creștinii. S’au aflat puteri, carî și-au in-
dreptat privirile asupra Armenilor și Kur-
zilor. Acóșta a avut rezultat. Turcia a ajuns
în încurcătură și *Djevad pașă*, marele vizir,
e în ajun de a cădé. Intre el și *Risa* pașă
ministru de justiția, au isbucnit conflicte
neînălțurabile din care cauză în Constantino-
pol spiritele sunt fórté agitate. O telegra-
mă din Constantinopol cu data de 4 Iunie
aduce scierea, că Pórtă a dat rêsponsul aș-
teptat de puteri, care, se pare a nu fi sa-
tisfăcăto. E lăpătată părerea, că cestiunea de
controversă o forméză diferența de vederi
asupra controlului, ce vor să-l esercite pa-
terile în cestiunea arménă. Dócă Pórtă ține
la punctul ei de vedere de până acum,
atunci tratativele sunt a-se considerat ca
zădărnice.

In camera spaniolă s’a primit cu
majoritate de 78 voturi o motiune, prin
care se *dojenescce guvernul*. Cu tóte acestea

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Cecilia.

De Luigi Capuana.

(2) (Urmare).

In sfîrșit într’o ȳi, când mai puțin o
șteptam, m’am întêlnit ou ea la postă.
M’am rêđimat de-o ușă, adêncóindu-mé în
gânduri, când glasul ei rêsunător mé des-
teptă. De bucuriă, că din nou pot s’o re-
vedé, o priviiu înflorat și eram fericit, că
i-am auđit numele.

Când s’a depărțat, mé fixă cu privirea,
câci mé cunoscú, și rêsponse salutului meu
printr’o mișcare serióșă și aprópe neobserv-
vată a capului. Voiam se mé alătur de ea,
când am vêđut deodată, că nu este sin-
gură, o prietină o aștepta lângă ușă de
stúclă.

Apoi i-am scris:

„Ne-spūs de réu ímî cade, că póte
am lăsat suvenire neplăcută în urmă-mi, prin
putarea mea din ȳilele trecute; dér fiind-
că am așteptat în zadar în tótă sêra la lo-
cul, unde ni-am întêlnit întâiași-dată, acum
îmî iau curagiu, ca să-ți cer iertare în scris;

dorința mea ferbinte este de-amî câștiga
liniște, ori prin cuvênt, ori prin scrisóre,
asupra împrejurării, că am primit iertare.
Dócă ai soi să-ți inchipuesci — continuam
— efectul, ce l’a avut asupra inimei mele
prima noastră întêlnire, de sigur n’ai fiatât
de neîndurătoare, ca să nu te reîntorci o
singură dată la locul acela, la calea um-
bróșă, la óra întêlnirei, ca să-mi redai ba-
rêmi în parte liniștea. Voiu alesi ȳilnic și
până sêra târđiu avel fenomen ceresc, în
care simt, că se ascunde întreg secretul
viitorului meu. Sêu dóră acóșta e numai o
speranță nebună? Voiu sci-o cât mai ou-
rênd”.

Trei ȳile am așteptat rêsponsul. Aceste
trei ȳile mi-au fost o veciniciă. Și când
scrisórea i o încároam de sărutări, bucuria
mea era fără de margini.

— „Desi cauți pretext pentru scrisóre”
suna rêsponsul, „totuși trebuie să-ți mulță-
mesce de cavalerismul, ce-l arêși față de
mine. N’am ce să-mi iert. Cunosc destul
viața, pentru-ca să pot judeca, da cesă-mi
fac haz și de ce să mé indignez. De ce să
ne vedem unul pe altul? D-ta vorbesce des-
pre liniștea pierdută, despre fenomen ce-
resc. Fórté mult! Stai pe loc și nu mai

fugi dup’o femeă, care nu merită atențiu-
nea d-tale binevoitóre”.

La acóșta i-am rêspons:

— „Nu mintesc, nu esagerez, când
îți spun, că sunt nemângăiat, pentru-că nu
mî cređi. Ceea ce nu pot vêrsa în rêndu-
rile réci ale scrisorii, a-i înțeleg-e-o la mo-
ment din accentuarea cuvintelor mele, dócă
a-i jertfi câteva clipe a-te întêlni, unde-ți
place, cu mine.

„Înaintea mea ești acoperită cu nori,
ca ȳeitățile vechilor poeți; totul este așa
de tainic în d-ta, și inchipuirea mi-se sfă-
rimă, ca avel întunec, ce te acopere di-
naintea ochilor mei atât de invidios; să-mi
fiă tot mai atrăgătoare, tot mai plăcută.

„Ca să pot să mé opresc, cum ȳicof
d-ta, nu este mod mai potrivit, decât a-mi
satisface, cel puțin în parte, oștea comba-
tantă a dorințelor mele, carî mé umplu cu
speranțe atât de înșelătoare. Posibilitatea
declarării libere mi-ar reda pacea, și ar
pune capăt acelei góne neplăcute, ce te su-
pêra pe d-ta.

„Pe când scriu aceste cuvinte, inima
îmî bate vehement și protestéză contra ne-
dreptății, care, pe cum se vede, vré să ne
despóie de bucuriile cele mai frumoșe, carî

cine scie póte mulți, fórté mulți nu ni-le-ar
puté da.

„Nu pot să mé conving asupra oes-
tiunei, că între mine și d-ta totul trebuie
să se sfîrșescă aici. Viața socială ne arată
douș exemple neîntrecute a unirii duor oor-
puri. Nimic, chiar nimic nu póte împiedea
unirea a douș inimi. Eu am nevoiă, să dau
câmp liber jocului închipuiri mele, să fan-
tasez, să mé depărtez departe, fórté de-
parte de proza simplă a vieții reale.

„Dócă ai soi, cât am devenit copil în
aceste câteva ȳile! Dócă ai soi, cât de re-
cunoscăto îți sunt, pentru-că mai smuls
din brațele uritelui și ale singurătății su-
grumătoare! Și dócă va fi chiar așa, să nu
mergem mai departe... nu-mi refusa mân-
gărea, de-a auđi de pe propriile-ți buze
cuvintele convingătoare. Apoi, ímî voiu lua
putere, ca să mé împac ou sórtă”.

Și până când posta mi-a dus scrisórea
la ea, eu aprópe regretam, că am scris’o și
i-am trimis’o. Cu ce fel de ușurătate încep
relația, ale cărei urmări posibile trebuia
să mi-le prejudec înainte.

Inșé, ca poesiă, ca teatru, totul a mers
bine. Din când în când inima și mintea au

insă cabinetul nu-și va da demisiunea, deore-ce el a luat conducerea guvernului, neavând majoritate în cameră. Republicanii folosesc tot momentul pentru de-a produce zizanii în parlamentul din Madrid.

Adunarea Kulturegylet-ului.

A deca adunare generală a „Kulturegylet“-ului ardelenesc s'a ținut la 4 Iunie n., în Odorheul săcuesc. A luat parte la adunare lume multă dela Budapesta, Clușiu și alte orașe. La sosire, ôșpeții au fost primiți cu mare alaiu, ér delă gara din Odorhei au fost petrecuți până în oraș de un banderiu.

Adunarea s'a ținut în biserica ev. reformată. De față erau vre-o 15 deputați dietali, mai mulți inspectori r. școlari, viceșpani etc. La intrare, președintele conte Bethlen Gábor, conte Apponyi Albert, Rákosi, Ugrou, Bartha și secretarul Sándor Iozsef au fost salutați cu „éljen“-uri. Prin telegrame a fost salutată adunarea de miniștrii Wlassics și Icsipovich, de episcopul Bende din Neutra și alții.

În vorbirea de deschidere, președintele Bethlen Gábor dișe, că deși societatea e privată cu ochi rîi din partea multora, fiind acuzată cu șovinism, ea cu toate acestea progresază mereu, așa că în anul acesta, deși a jertfit peste 60,000 fl. pentru scopuri „culturale“, totuși și-a înmulțit capitalul cu 80,000 fl. Președintele se plînge apoi în contra guvernului, care „în timpul din urmă nu numai că n'a stat în ajutorul tendințelor patriotice ale societății, dér în parte i-u subtras chiar și ajutórele, ce 'i le da până acum“. În fine apelază la public, ca să sprijinésă „Kulturegylet“-ul, de óre-ce, durere, dișe președintele, nici astăzi n'au încetat îngrijirile, cari au dat naștere „Kulturegylet“-ului, ba „având în vedere gradul, la care au ajuns machinațiunile de naționalitate, cărora li-s'a dat în patria noastră voiă de-a se desvolta atât de mult, societatea maghiară ar comite un păcat patriotic neiertat, decât ar rămáne și mai departe cu mâinile în sin, ca privitor liniștit, față cu aceste tendințe distrugétore de țéră“.

Vorbitorul termină arătându-și convingerea, că decât țéră acesta nu va fi maghiarizată în înțelesul strins al cuvântului, mai curénd séu mai târziu ca ar trebui să se descompună. În total vorbirea președintelui Bethlen Gábor a fost cât se pôte de „patriotică“, respirând din ea cea mai mare netoleranță de rasă și ură față cu Nema-ghiarii.

După acesta se ceti raportul secretarului, care s'a primit cu însuflețite „éljen“-uri, apoi a vorbit Albert Berzeviczy despre misiunea națională a școlilor.

Luă apoi cuvântul contele Albert Apponyi. Ideia discursului séu a fost maghiarizarea, despre care dișe, că trebuie să cu-

prindă din ce în ce mai mult teren, decât vré ca maghiarismul să nu piară. Lupta acesta să fiă condiționată de două principii fundamentali: independența „națiunii“ și unitatea ei. Sub această unitate Apponyi înțelege contopirea tuturor popórelor de sub coróna sf. Stefan în rasa maghiară. „Ce pôte fi mai sublim decât acesta“, se întrébă Apponyi. „Ce datorii mai mare decât acesta avem de împlinit?“ Spune apoi, că Maghiarii nu au împlinit această datorie. N'a împlinit-o nici societatea, nici statul.

Politica noastră — continuă Apponyi — nu este destul de națională, fiind-că în societatea noastră puterea sentimentului național maghiar nu sporesce, ba mai vêrtos scade. Vreți doră fapte? Destul este unul, acela, pe care-l cetim în raportul secretarului. După 10 ani de existență averea lui „E. M. K. E.“ este de 1,168,000 fl. Dér nu scie societatea maghiară, că Arde-lul este teatrul de luptă, pe care se va da atacul decisiv asupra viitorului națiunii noastre? Și decât scie, atât este tot ce dá spre acest scop? Dér ar fi mult óre, decât într'un an s'ar da, cât s'a dat în deca ani?

Mai vorbiră Ugrou despre Sécuime, Horvath Gyula, desvoltând organizarea „Kulturegylet“-ului, apoi s'a ales diu nou vechiul comitet. Séra s'a dat și un banchet.

Congregațiunea dela Făgăraș.

Com. Făgărașului, Iunie 1895.

Cungregațiunea de primăvéră, ținută la 28 Mai n. c. în Făgăraș, și-a avut părțile sale de însemnătate, deși desbaterile au decurs dealtmintrelea în liniște. Propunerile comisiunii permanente au fost de astă-dată mai prevédétore, trebuind vrénd-nevrénd să țină cont și de împrejurările financiare ale comitatului, a cărui cassă, presentă pe sesiunea acesta un deficit de vre-o 1400 fl. Cu toate acestea, a trebuit și de astă-dată să résuflé în cate-va casuri iubirea cea mare de căpățuire a unor funcționari, precum votarea pausalilor de cancelarii ale forestierilor etc.

Raportul vice-spanului și al președintelui dela sedria orfanală s'au luat simplu la cunosoință, deși ar fi fost multe de diș. Membrii români însă erau fôrte desconcentrați și nu luaseră nici o înțelegere prealabilă. Mult a contribuit la acesta și faptul, că mare parte din membrii fuseseră împedecați, parte prin sêrbăiile de instalare a noului Metropolit dela Blășiu, parte prin Congresul bisericesc din Sibiu. Dér mai mult decât toate contribue la desconcentrarea noastră lipsa de organizațiune în centru. Din cauza acesta, membrii dinafară mai niciodată nu sunt înțeles și orientați asupra celor de făcut și a ținutei, ce-ar avé să ia în singuraticele casuri. Ne mai sține numai bunul simț, de-a ne face dato-

ria românescă, dér în ce privește modul de procedere, suntem ce nisce oi rétăcite.

Credeam, că măcar faimosul rescript ministerial, privitor la numirea lui Banffy în postul de ministru-președinte, va provoca o discuțiă mai înflăcărată, dér s'a primit propunerea comisiunii permanente, de-a se lua simplu la cunosoință, fără a mai provoca nici o discuțiune.

Propunerea comisiunii permanente, de-a se vota 100 fl. pausal de cancelariă pentru forestierii cercuali, a provocat discuțiuni vii și de-o parte și de alta. Câți-va Maghiari susținură propunerea, d-l avocat Garoiu însă persiflă în modul cuvenit propunerea, arătând, că respectivii forestieri se ocupă mai mult cu planuri de păduri și afaceri private, prin urmare ei n'au de-a pretinde dela comitat astfel de ajutóre. Preotul G. Tomas vorbesce în același sens, arătând, că ar fi un păcat de-a vota bani scumpul acolo, unde nu e necesitate a-se face acesta. Comitatul e sérac, în present luptă chiar cu deficite, ér poporațiunea rurală se îmbrâncesc sub povara sarcinelor publice. Cere, ca propunerea comisiunii să se respingă și pausalul să nu se voteze. După ce însă mai vorbiră și alții, propunerile se pun la vot, — au votat pentru propunerea comisiunii 58, ér contra 54 și astfel noi Românii am fost majorizați prin voturile notarilor noștri români, în număr de 6—7.

Êta cu o dovadă mai mult, că nu e bine a ocupa locurile din congregațiuni ou notari, séu alți funcționari români, căci aceștia lucră la poruncă, ci trebuie să alegem ca membrii în congregațiuni bărbați independenți. Înși-și notarii români trebuie s'o recunósă acesta și să nu mai facă presiuni pe la alegeri pentru de-a fi aleși ei. Deacă au ambițiuni, acestea și-le pot valoriza pe altă cale, ér nu contribuind cu voturile lor la împovărarea poporului.

Urmă propunerea comisiunii permanente, de-a li-se vota forestierilor alte 200 fl. ca bani de quartir. Această propunere însă a fost respinsă, deorece le acest punct notarii au votat cu noi.

Ca fisolgăbiru în Bran s'a ales d-l Benedek, singurul candidat; ca solgăbiru s'a ales d-l N. Rednic, ér controlor d-l George Șandru, ambii Români.

Interesantă a fost discuțiua asupra unei cereri a „Kárpátegylet“-ului, cărui comisiunea propune a i-se vota un ajutor de 400 fl. D-l avocat Garoiu, într'o vorbire fôrte de spirit, persiflă cu mult succes activitatea acestei societăți, cerénd respingerea propunerii. D-sa fú susținut și de alți membri români, după care punându-se cestiunea la vot, propunerea comisiunii permanente se respinge, ér Românii au reușit. De-asemena s'a respins și cererea „Mensei academice“ din Clușiu, de-a i-se da un ajutor. Se'nțelege, noi eram în majoritate și

am fi putut să reușim cu toate, decât rên-durile ar fi fost mai strinse între noi.

Te cuprinde scârba de atâta cerșitoria, ce se face din partea adversarilor noștri, chiar și la nisce comitate cu poporațiune așa dicénd curat română, cum este acesta.

S'au mai votat unele ajutóre, ca d. e. juristului I. Boita și unor ampoliați români comitatensî. Era nostim, că aci comitatul nu avea bani de loc. Ungurii din fruntea comitatului vêsau lacrimi de crocodil, că nu-s bani, nu pot să voteze, căci se crează casuri de precedentă etc. Firesce, când e vorba de ajutorarea unor Români necăjiți, cari zac bolnavi pe pat, comitatul nu are bani; dér pentru o reuniune de maghiarizare, ca „Kárpátegylet“-ul, comisiunea permanentă scie să propună un ajutor de 400 fl. Așa e, când capra ajunge să păzescă varza.

Dér pe lângă toate astea, decât membri români ar fi întotdeuna la locul lor, administrațiua în comitatul nostru altfel ar merge. Mai cu semă membrii din gremiu ar face mult bine cauzei, decât s'ar organiza și constitui astfel, ca să pôta conduce și pe membrii dinafară, să-i orienteze în toate cestiunile, așa ca în adunările comitatului să ne presentăm pe deplin discipolnați. Această ar fi dorită de toți.

Toma dela câmp.

SCRIRILE DILEI.

— 25 Mai.

Dela Curiă. Curia reg. a respins recursul de nulitate a lui Teodor Trombitaş și 17 soți contra pedepsii în bani, la care aceștia au fost osândiți din partea tribunalului reg. din Clușiu, în procesul, ce li-s'a intentat pentru agitare contra naționalității maghiare.

— 0 —

Monument milenar pe Têmpea. Din Brașov i-se scrie lui „Pester Lloyd“, că dîlele trecute a fost primită aci de cătră fișpanul Maurer comisiunea pentru ridicarea unui monument din incidentul sêrbărei milenului. Comisiunea, constatátore din deputatul Coloman Thaly, secretarul presidial Dr. Iuliu Romy și consilierul tehnic Berezik, hotări, ca să se ridice monumentul pe vârful Têmpei, fiind acesta cel mai frumos și acomodat punct, care predomnesce întréga țéră a Bârsei. Așa dér în curénd vom avea „fericirea“ de-a vedea ridicându-se pe frumoșa Têmpea, un monument maghiar!

— 0 —

Candidați de profesori la Wlassics. Dîlele trecute a primit ministrul de culte și instrucțiune publică Dr. Iuliu Wlassics, o deputațiune a candidaților de profesori din Budapesta, care i-au predat un memorandum în cestiunea reformării examenelor.

lipsă de niică gimnastică morală, pentru-ca din lunga liniște, să ia din nou vivacitate...

Și decât ceea ce se pare greu, va deveni fôrte ușor?

Decă, să presupunem, cedând ademenirilor mele și orbită de splendóra unui amor, care nu aparține cercului plictisitor al amorului de rënd; apoi amăgită de speranțele țesute în mod neprecaut, ea va veni în fine și se va arunca în brațele mele deschise cu atâta negândire? Decă vine rum-pénd alte legături sfinte, dând la o parte óre cari speranțe și-și jertfesc numele pentru o chiméră, își jertfesc actuala fericire, viitorul, total, totul? Ce voi face atunci? Grea răspundere va apăsa astfel asupra umerilor mei!

Pôte voi fi silit se țin tot, ce i-am promis cu cuvintele mele fierbinți, fără de-a mă fi desvoltat mai pe larg? Nu mă espun óre la șirul lung al uritului, résbunării, durerii, amăgirilor?

Cu ochii închiși, mai că n'am împins'o înainte și mi-am lăsat inima să lucreze; eram mult mai agitat, decât se pot da dreptate minței sănétose. Și e bine pôte, ca omul să fiă ast-fel! Fără de această stare agitată într'unele dîle viețar fi prea mono-

tonă, prea plictisitóre; și multe lucruri mari și ori-ce lucru frumos ar rămáne în întunecul nimicului, din care pasiunea le scóte la vieță.

*

Am venit. Deja am observat-o de departe la capétul drumului și tremurând i-am mers în cale. Simțiam în mine șovăirea primului amor copilăresc.

Era puțin zăpăcită și ea, mâna îi tremura.

I-am oferit brațul și câte-va minute am mers în tăcere mai departe, privind unul în ochii altuia cu acel suris, ce rêsare pe buzele omului, când suntem surprinși și nu șcim ce să spunem, dor' pentru-că avem prea multe de spus.

În ast-fel de casuri, de obicei femeia are mai multă presentă de spirit.

— „Observ — început ea — că am făcut réu, când am cedat ademenirilor d-tale. În depártare d-ta ești mai liber și mai îndrăsneț“.

— „Mulțumesc madam“ răspunsei „Nu regreta o faptă bună“.

— „Bine, dér ce vréi cu mine?“

— „Puțin, să dicem nimic. Decă se pôte... să fiu iubit!“

— „Se dicem: tot!“ strigă ea ridénd.

„Și apoi, decât te iubesc?“

— „Amorul se résplătesce pe sine“.

— „Doră în cer; dér pe pământ“....

— „Uite“, i-am diș „sunt de 32 ani și sunt atât de mișcat, ca un băiat de școlă. Această îți pôte dá o idee despre ceea-ce simt“.

Apoi după o scurtă paușă am adaus:

— „Sunt liber, n'am rudinii și trăesc pentru studiile mele. Am și puțină avere. Întrégă vieța mea este o timpire închipuitóre; privesc lumea prin óre care negură, și aștept, aștept până la terminul, când și în jurul meu se va risipi acest nor. De când m'am întâlnit cu d-ta, începe a-se resfira dispoșiția mea, ce semănă a somnambulism, și încep a mă reintórce la realitatea dulce a vieții. Mă îndemnă curiositatea, să șciu, mai este óre pe pământ, ce să iubesc și să sperez... Pôte că m'am înșelat? Sub această ghioitură pôte să ascunde o ironiă monstruoșă, care omóră sufletul slab? Încă nu înțeleg, și așa se vede, nici au voi înțelegere vre-odată!...“

— „Am bărbat!“ răspunse ea oftând și plecându-și capul dureros.

— „Ce are a face?“

— „Lumea e nemilósă. Ne impune

datorințe, cari sunt mai mult siluiri asupra naturii și adese-ori pudiciția ne face robi. Șciu, că nu sunt urită, mulți au diș despre mine contrarul. Și înainte și după acțiunea de divorț, ce am înaintat-o tribunalului, adese-ori am fost espusă ispitei, care pune adese-ori la probă slăbiciunea unei femei, și deși șciu, că d-ta nu-mi crești acum, totu-și pot să-ți spun cu suflet liniștit, că cu toate că inima mea este slăbită de luptă, am eșit totu-și învingétore... N'o spun această nici din mândria, nici din șocotéla temeiască“.

— „O, cred!“ am răspuns.

— „Sunt sinceră: mi-e obiceiul. Încep prin a-ți mărturisi, că am venit din curată complesanță în care este amestecată și puțină curiositate femeiescă. Apoi încă un alt-fel de simțément — nu șciu cum să-l numesc, atât e de turbure, deosebit — mi-a amăgit sufletul și m'a îndemnat, să oedez rugării d-tale. Abia am înțeles, ce voesc, și ț'am spus îndată, că am făcut réu, de am venit“.

— „Din potrivă, ai făcut cât să pôte de corect“.

(Va urma)

Ministrul declară, că e gata a îmbunătăți sörtea profesorilor și a lua în considerare și a studia cele espuse în memorandum.

—o—

Noul inspector general de artileria. Din Graz se anunță, că Majestatea Sa a primit alal-tăeri în audiență pe locotenentul-mareșal Kropatschek, cu care ocaziune monarhul i-a împărțit numirea lui ca inspector general al artileriei.

—o—

La societatea de asigurare „Austria“ din Viena s'a constatat o pierdere de 1,300.000 fl. Cum și de unde s'a ivit odată această pierdere colosală, nu se scie până acum cu totă siguranța. Numai de-oat s'a pornit cercetare strictă. Apröpe a treia parte dintre asigurați, 20,000 la număr, sunt funcționari mai mici, cari au avut asigurate tot sume sub 1000 fl., și cari cu atât mai tare ar avé de suferit în oas de pierdere.

—o—

Faima reütaciöse. Diarul „Pester Lloyd“ precum și alte diare maghiare din Pesta publică scirea tendențiosă, că la congresul Ligei, ținut în Bucuresci la 3 l. c. „au luat parte și reuniunile de cântări române din Sibiiu și Brașov, cari la gară au fost primite din partea membrilor Ligei cu strigăte de „Jos cu Maghiarii!“—Din isvorul cel mai competent aflăm, că töte aceste faime colportate de foile ungueresci sunt ou totul neadeverate și par a fi scrise cu intențiunea de-a produce bânueli și de-a ațifa contra reuniunii sibiene, care a debutat în mod atât de splendid în Bucuresci.

—o—

Muscele columbace se ivesc acum din din in ce pe un teritor mai mare. Ast-fel în comuna Pauliș de lângă Lipa au omorit mai multe vite; în comuna Radna asemenea au perit mai multe vite de împunsăturile lor. În alte ținuturi mai depărtate de Lipa pană acum aceste insecte periculoase s'au ivit mai sporadic, dör e de temut că în curënd vor apäre în masse mai mari. În ținutul Albei-Julie muscele columbace au produs mari devastări între vite. Mulți posesori de pământ și economi de vite au suferit pagube considerabile.

—o—

Mișcarea între factorii poștali din Budapesta. Între factorii poștali din Budapesta s'a pornit o mișcare, care are de scop câștigarea de lefuri mai mari și reducerea timpului de lucru. Factorii poștali au hotărît a înainta o cerere ministrului de comerciu, și, în cas deocă nu li-se va satisface pretensiunilor, sunt deciiși a face grevă.

—o—

Gimnastici cehi în Franța. Diarele cebe anunță din Paris, că o deputațiune de sokoliști cehi, în frunte cu vice-primarul din Praga Dr. Podlipny, au sosit la Perigueux în Franța, pentru de-a lua parte la sörbările gimnasticilor arangiate acolo. Cehii au fost primiți la gară cu imnul boem „Kde domov muj“ și ou strigăte de „nazdar“. Primarul orașului predete lui Dr. Podlipny prezentul damelor din Perigueux, ooständ dintr'o flamură scumpă, în care sunt cusute emblemele țerilor de sub coróna boemă și emblema orașului Perigueux. La soarea arangiată în onörea Cehilor a luat parte și președintele republicei Faure.

—o—

Personalul unei redacțiuni în grevă. Din Kiew se anunță, că 16 redactori și colaboratori ai diarului rusesc „Zizoi Iskustivo“ au părăsit redacția, și astfel numitul diar a trebuit să încete de a mai apărea.

Din Bucovina.

Cernăuți, Maid 1895.

III.

Cele mai violente valuri, ce bat conținu și subminéză poziția Metropolitului și vađa lui, sunt valurile, ce le aruncă clica de trei. Eu nu-i pun pe nume, căci numele lor a devenit proverbial în tötä suflarea românescă din Bucovina, și decă Silvestru n'a devenit aceea, ce se aștepta, atunci vina nu este a lui, ci a clicei. Vor trece

decenii, și ranele cauzate prin clică se vor simți. Acuma însă vorba, ce se aude în tötä țera, e, că öre va sparge noul metropolit clica, séu o va nutri la sinul séu, ca mai amar sé-l frigă, decât pe Silvestru, care din nimica, ce erau, i-a făcut ađi mari și tari, bätându-și joc de tot ce-a fost sé fiă mai sânt și cu dreptate. Ei ajunseră la așa putere, încät își băteau joc chiar și de propunerile lui Silvestru. Acesta i-a fost recompensa, c'a ținut pe șerpe la sin și l'a crescut mare, ca mai bine sé-l musce. Istoria desvoltării bisericei din Bucovina va oferi câte-va pagine viitorimii, pe cari se vor scrie mai apriat, cine a fost clica și care a fost harnicul Ercole, ce a curățit și măturat staulul.

De aceea se cere, ca noul Metropolit sé poședă numai puțină energiă, și fiă asigurat, că la spatele lui sunt mulți, dör mulți, cari il vor ajuta de-a sfărma capul hidrei, ca sé nu mai reinvie.

Nu ăic, că n'a fost nepotism și simoniă și sub ceialalți Metropoliți, — a fost, și de aceea am mers calea racului. Dör așa fără de rușine, precum o profeséză clica de trei în present, nu s'a mai pomenit. Și sub ceialalți Metropoliți se aflase, și anume secretarul lui Hacman mănase așa departe, încät preoțiimea întrégă ceruse într'o bună diminetă departarea lui Șeinbach, ér Hacman nu avü încărău. Și pe atunci erau preoții încă după calapodul cel vechiu, crescuți în timpul robiei, și aveau mai mare frică de Șeinbach, secretarul, decât de însu-și Hacman, episcopul.

Tot așa își ridicase și de present clica întreitul séu cap, și ocuparea parohiei Vicövil de sus ne dá o dovadă destul de eclatant. Unul din acestă clică s'a și exprimat cu cuvintele: „Cät voui fi eu, Samuil nu va căpeta Vicövil“. Și sciiți din care cauză? — Pentru-că il ungea cine-va, pe care-l sciu toți, binișor, ca sé tot amâne ou ocuparea. Acuma, decă se simte clica fără vină, ar trebui sé dea pe fostul administrator din Vicövil la cooperatura cea mai slabă din Bucovina, căci și-a strins peste șese mii de florini, afară de pensiunile, ce le-a dat pe la Cernăuți pentru de-a se mănțin și mai departe. Dör înzadar, — el va fi de sigur ordinar la o parochiă éráși grăsuță...

Sé cetim broșurele parintelui I. Porumbescu: „Salvus conductus“, și „A cui e vina“, și vom vedé, că tot de sus, dela cap se împut pescele. Da, cei de sus sunt cauza, de ce o parte din ortodocși au trecut la religia ruténă; ei sunt cauza la unia din Rarancea și, precum arată „Salvus conductus“, și 'n celelalte comune tot sfetnicii de odinöirá au provocat unia; în Rarancea clica trebuia sé pedepsésca parochul, ér nu sé-l lase acolo, dör l'a lăsat, că limba femeiei la unul din clică i-a fost dulce și avea trecere. Räu am ajuns, când femeile întore suruburile!

Dör cu töte, că capul clicei este putred, totuși, de când ne-am apucat a-i da lecție, ea încă dá în preoțiimea dela sate tot cu băta. Așa nu de mult a venit o poruncă aspră, ca preoții dela sat sé postésca posturile. Dör öre din care cauză cei din Cernăuți sunt dispensați de-a posti, căci despre dênșii, adecă capii, nu se vorbește nimic?

Gurele rele ăic, că porunca acesta este o résbunare asupra preoțiimei dela sat, pentru-că „Călătorescu“ prea deochis e clica, dând la ivélă faptele ei. Și-a gândit sé scie lumea, că sunt și mai réi, decât clica, adecă aceia, cari nu postesc. Dör öre de ce nu vorbește nimic și despre cei din Cernăuți? Sciiți de ce, pentru-că poruncile sunt numai pentru prostime, ér pentru cei emancipați amici de-ai puternicilor nu există nici o lege. A sosit timpul, ca preoțiimea dela sate, sé se mulțamésca cu sine și sé ăic: bine, că nu sunt ca aceia, ce sciu porunci; séu: nu căta la cuvintele poruncitorului, ci la faptele lui.

Singura vină, ce 'i se póte imputa lui Silvestru, după cum și singur mi-a spus, este, că nu era destul de sever, se încreddea prea mult în sfetnicii séi, și urma a fost, că multe planuri de a-le lui au rémas neisprăvite. Se esprima Silvestru: „n'am

ömeni“ și „de n'ası muri, pe mulți i-ası popi“, — cuvintele lui Alexandru Lăpușnöl, când l'au făcut călugăr. Acest domn despot, cu tötä bigoția sa, avea adecă convingerea, că sunt și în tagma călugărescă, cari n'ar fi bunți de alta, decât de popi, adecă de tras în țépă. Ce folos însă, Lăpușnöl muri cu ăile, și cine scie oum muri și Silvestru într'un timp, când viéta lui ni era așa de scumpă.

Silvestru uria clica celor trei și ei o sciau acesta. O scia mai bine însă unul, care era pe cale de ducă, însă din împrejurări, cari la timp le voui divulga, a rémas, — până când? acesta este o taină ascunsă în póla ăilei de mäne.

„N'am ömeni“, ăicea Silvestru acelora, în cari avea încedere, și de ar fi avut, astăđi am sta cu națiunea romană departe în Bucovina. Da, departe! Și decă ni-ar obiecta stréinii, că ne-am lătit, nu ne-am fi lătit peste hotără, dör așa am pierdut terenul de sub picioare. La incorporarea acestei țeri cu Austria, locuitorii erau Români, de Ruteni nu era vorbă. Se amintea de Câmpulungul rusesc, ađi îi ăic pe rusesc „Dolhopole“ — un petec, un sat în munții nordici ai Bucovinei locuit de cătră huțani. În împrejurimea lor prin munți nu se auđia de Ruteni, ci de Câmpulungul românesc, republica romană, care nu era tributară lui Stefan cel mare și celorlalți Domnitori români. Ađi Rutenii, alungați din Galiția și primiți de cătră boerii români pe la velnițe, ađi ei își ridică capul, sluga se face boer și, grația episcopului Hacman, Bendela, Blajevici și clicei din present, ei s'au încripat, au prins la pene și ăic, că ei sunt *tut teșna*, adecă *get beget* din ném în ném.

Điarele stréine ăic, că Silvestru a lucrat mult pentru nația. Voia sé lucré, dör îi erau mänele puse în obeđi, căci ori-ce voia sé întreprindă, clica il opria. Drept probă: avem câți-va preoți tineri, cunoscuți de Români bunți, adecă de Români, cari simțesc românescé, — căci sunt și Români, cari nu sciu a simți românescé — și decă ar fi lucrat Silvestru pentru nația așa, cum trebuia și voia el, atunci toți acești tineri erau ađi puși în cale, și fiă-care, ca o santinelă bună la locul séu. Câți sunt însă puși la locul, unde ar poté lucra după cum li trage inima?...

În decurs de 15 ani și-ar fi putut fortifica țera dela un cap la altul, încät töte tunurile galițiene și muscălesci n'ar fi fost oapabile a rări șirurile române ortodoxe. ăic române, căci locuitorii erau români, ăic ortodoxe, că aparțin confesiunii ortodoxe. Și cine-i vina? — Clica și ér clica! Căci vedënd preoțiimea, că zelul pentru lege și națiune este huiduit, și numai némul și banul sunt, cari aduc noroc unuia și altuia, s'a dat după për. Cei mai bunți copii ai țerii, séu că și-au renegat sentimentele pentru înflorirea țerii, séu că vesteđesc pe la cele cooperaturi de mäne a treia. De unde apoi vre-un bine pentru țéră și nația? Preoții ruteni n'au de-a îndura atâtea neajunsuri. Nu-i vorbă, plătesc și ei bänisori pană ce ajung parochi, dör ajung cel mult după trei ani, pe când sunt încă plini de ilusiuni și lucră din réputeri pe spatele și 'n detrimentul românismului.

Și cine-i vina? Clica și ér clica! Ei töte-i sunt permise, despre ea se póte scrie ori și ce; cu cât sunt cele scrise mai adeverate, ou atâta mai multe le face în ciuda tuturora. Preoțiimea din provinciă este considerată, ca asinul sacagiului, bună de-a suporta töte greutateile și nedeprișă cu ceva mai bun, decât cu palmidă.

La revedere!

Călătorescu.

O acușată a principelui Bismark.

În unul din discursurile pronunțate ou ocazia primirii numeröselor deputatiuni, cari venise sé-l felicite, principele de Bismark acușase pe ducele de Augustenburg, tatăl împărătesei Germaniei, că înainte de anexarea Alsaciei și Lorenei se opusese proiectului canalului de Nord-Est.

Îndată după pronunțarea acestui discurs, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ pu-

blică două scrisori ale ducelui de Augustenburg cătră guvernul prusian, datate din anul 1864, din care reeșia pană la evidență, că ducele se declarase gata sé accepte propunerea și punerea în lucrare a canalului de Nord-Est; și „Norddeutsche Ztg“ a accentuat asupra faptutului, că documentele acestea sunt luate din archiva dela Primkenau, castelul familiei de Augustenburg. Este evident, că în cestiuni politice atât de delicate, archiva acesta nu ar fi procedat la publicatiia documentelor în „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ fără consimțământul împărătesei. Aci a fost așa döră un răspuns categoric la atacul principelui de Bismark cntra tatălui împărătesei.

„Hamburger Nachrichten“ și inspiratorul ei, — principele de Bismark, — au înțeles acesta. Diarul acesta revine asupra cestiunii, caută sé apere părerea ex-caancelarului și adugă: „Nu a fost intenția noastră de a discute din nou cestiunea trecutului, dör insolenta agresivă a ăiarelor opuse ne silesce la acesta și vom fi în măsură sé complectăm părerea noastră prin documente ne-dorite, decă vom fi provocați la acesta“.

Domnesce decü din nou o temperatură rece între Berlin și Friedrichsruh.

Sciri telegrafice.

Viena, 6 Iunie. Proiectul de reformă electorală lucrat de subcomitetul comisiunii alese pentru scopul acesta va fi prezentat de guvern parlamentului. Foile germane independente de guvern declară, că acest proiect este neacceptabil, căci asigură partidei clericale preponderanța în parlament pentru töte timpurile.

DIVERSE.

D-I Meyer ca marchis. În Florența nu se mai vorbesce astăđi atăta de vechii patricii, de familiile Strozzi, Corsini, Torregiani și Guicciardini, decât mai cu plăcere de familia Montagliari. Marchisul de Montagliari e de origine din Dresda, și odinöirá se chema Meyer. El cumpără o vilă, ce mai înainte fusese posesiunea Montagliarilor, și firm hotărît a nu lăsa, ca sé péră numele familiei vechi italiene, Meyer își câștigă pentru Florența merite prin ăidirea unui spital, și în urma acesta regele îi conferi titlul unui marchis de Montagliari. Noul marchis face sé se vorbescă mult despre sine, arangéză serbări splendide, dá mese bogate, dör cu töte acestea Florentinii batjocoritori n'au uitat originea marchisului Montagliari și adese-ori il numese Meyer din Saxonia.

„ALBINA“ institut de credit și de economii Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor de cassă în luna lui Maid 1895.

Intrate:

Numérar ou 1 Maid 1895 fl.	2,713.14
Depuneri spre fructificare . . .	134,153.27
Cambii réscumpérate . . .	75,517.21
Conturi curente . . .	135,166.84
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi . . .	13,937.30
Imprumuturi pe produse . . .	1,551.97
Monetă . . .	1,654.49
Comisiuni . . .	10,117.68
Interese și provisiuni . . .	7,176.—
Diverse . . .	2,186.51
	fl. 384,174.41

Eșite:

Depuneri spre fructificare fl.	147,180.32
Cambii escomptate . . .	83,491.25
Conto curent . . .	77,167.92
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi . . .	32,923.—
Imprumuturi pe produse . . .	2,880.—
Monetă . . .	4,862.97
Comisiuni . . .	21,475.61
Interese și provisiuni . . .	630.92
Spese și salare . . .	1,713.61
Diverse . . .	1,495.73
Numérar cu 31 Maid 1895	8,353.08
	fl. 384,174.41

V. Bologa m. p. dirigent. N. P. Petrescu m. p. adjunct. V. Úvegeș m. p. comptabil.

Literatură.

Non! este titlul unei frumoșe colecțiuni de sciri diverse, de Laura Vampa. — 165 pag. Prețul 2 lei.

Din „Biblioteca pentru toți“ la librăria Carol Müller din Buouresci (Calea Victoriei 53) a apărut și volumul al 4-lea, **Despre educațiune** (partea 1) de Herbert Spencer, trad. de Dum. Stăncescu, una din cele mai vestite și mai folosite cărți pentru toți. Căți se ocupă cu educațiunea. La 1 Mai v, a apărut și partea a doua din această valoroasă scriere. Volumurile apărute până acum sunt: **Povești alese**, de Andersen; **Păsările noastre și legendele lor**, de S. Fl. Marian și Căntece și Plângeri, poezii de M. Zamfirescu. Fiă-care din aceste scrieri, atât de bine alese și conținând oal puțin câte 121 pag., costă numai câte 30 bani (15 or.) Deposit general pentru Transilvania și Ungaria la librăria Krafft în Sibiu.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Iunie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.95
Renta de corone ung. 4%	99.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.40
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	103.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	124.50
Bonuri rurale ungare 4%	98.30
Bonuri rurale orotate-slavone.	98.75
Imprum. ung. cu premii.	148.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	148.20
Renta de hârtie austr.	101.35
Renta de argint austr.	101.35
Renta de aur austr.	122.45
Losuri din 1860.	158.—
Acții de ale Băncei austro ungară.	1074.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	484.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	408.60
Napoleonori.	9.61
Mărci imperiale germane.	59.22 1/2
London vista.	121.10
Paris vista.	48.25
Rente de corone austr. 4%	101.55
Note italiene.	46.20

Cursul pieței Brașov.

Din 6 Iunie 1895.

Bancnote rom. Cump.	9.57	Vënd.	9.62
Argint român. Cump.	9.56	Vënd.	9.60
Napoleon-d'ori Cump.	9.63	Vënd.	9.67
Galbeni Cump.	5.75	Vënd.	5.80

Mărci germane Cump. 58.90 Vënd. —.—
Ruble rusești Cump. 130.— Vënd. —.—
Lire turcești Cump. 10.90 Vënd. —.—
Seris. fonc. Albina 5% 100.25 Vënd. 101.25

Să se observe marca

Să se observe marca

Picăturile de stomach

Maria-Zeller

carî au efectul escelent în contra tuturor bôlelor de stomach, sunt un medicament neapărat de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetit, slăbiciunea stomachului, respirația cu mirosul greu, vânturi, răgăală, colică, catarul de stomach, flegmă, gâlbinare, grătă și vomare, constipația, și la durere de cap, încărcarea stomachului cu mâncări și bături, limbrici, suferințe de splină, ficat și hemoroide ca mijloc aprobat și sigur de vindecare.

La bôlele indicate s'a constatată picăturile Mariazeller ca celul mai bun leac, care confirmă sute de testimonii. Prețul unei sticle cu prescrierea de întrebuintare **40 cr.** Sticla indoită de mare **70 cr.** Expediția centrală prin farmacistul CARL BRADY, Kremzier (Moravia).

Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căroră embalage este lipită o fâșie verde cu cuvintele: „Bezeugt die Echtheit“ cu subscrierea mea.

Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașov: farmaciile Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellermen, Ed. Kugler la Hygiea, Vict. Roth, H. G. Obert. Hosszafalu: farmacia: Gustav Jekelius. Csernát-falu: farmacia Josef Drodteff.

Băile Herculane (Mehadia).

HERCULESFÜRDŐ, (UNGARIA).

— Stațiune de Cale ferată, Poșta și Telegraf. —
Renomitate therme
de puciosă și sare cu temperatură terestică de 55° C.
Inceputul Sesonului la 1 Mai.

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedică și masagiu. Băi electrice. — Hydro-terapiă. — Rendez-vous internațional. Situațiune admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursiuni. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturî de băi. — Oteluri splendide. — Salon de cură. — Luminățiune electrică. — Musică proprieă. — Orfeu, (Teatru, Variété.)

Medici români.

Consultățiuni în toate limbile Europene.

Iunecțiune: cu Trenul Express și Orient-Express; de la Orșova cu Năile dunerene. **Bilete cu prețuri reduse.**

Frecuența în anul 1894: 10,000.

708,2—8

Numai puține zile sunt până la Tragerea Loteriei de binefacere a statului reg. ung., care va fi la 26 Iunie 1895.

Câștigul principal 60,000 fl.

Tote câștigurile 160,000 fl.

Losuri á 2 fl. se pot căpăta la direcția Loteriei din Budapesta (Vama centrală) la toate oficiile de loterie, de dare și sare, la cele mai multe oficii postale, la „Mercur“ în Viena și la organele însărcinate cu vândărea losurilor în orașe principale.

Budapesta, în 17 Ianuarie 1895.

697,1—2

Directia Loteriei reg. ung.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celorlă mai cerbicele la stomach și pântece, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemoroidelor și a celorlă mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețulu unel cutiilor originale sigilate l fl. v. a.

Falsificațiile se voră urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moli.

Veritabilu numai, decât fiecare sticla este provădută cu marca de sentire și cu plumbulu lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin trasu (frotat) alină durerile de goldină și reumatismu și a altoră urmări de răcăla. Prețulu unel sticlei-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salilicic)

La întrebuintărea gîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Prețulu sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistulu A. MOLL,

C. și P. furnisoru al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează gîlnic prin rambursă postală.

La deposite se se ceră anumitū preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victoru Roth, Fr. Kellermen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoșii, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

19—52.

A V I S!

Prenumerățiunile la Gazeta Transilvaniei se potă face și reino ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiască a scrie adresa lămurit și se arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe unu an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe unu an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, carî se voră abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciureu.